

gjort gjældende med Hensyn til de forskjellige Afdelinger af § 7, og jeg kan saaledes ikke følge ham. Jeg gjorde med Hensyn til Kunstværkers. Gjengivelse i illustrerede Tidender en speciel Anvendelse af vor Eftertrykslovgivning. Det forekommer mig, at det dog maaskee havde fortjent nogen Opmærksomhed.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot tillade mig at meddele en Dplysning, idet jeg dog først og fremmest maa bede om Forlæbelse, hvis det er urigtigt, at jeg har omtalt, at jeg har gjort et saadant Forslag i Udvalget; jeg kunde ligesaa gjerne have sagt, at jeg tidligere havde foreslaaet det, men jeg maa virkelig i alt Fald komme tilbage til dette Forslag. Jeg mener, at naar der er Punkter, hvorom vi ere enige, og som vi Alle ansee for det Væsentlige, og der er andre Punkter, om hvilke der er den største Uenighed, og som af Alle ansees for uvæsentlige, saa vilde det vistnok være et rigtigt Forlig, om jeg saa maa sige, at indskrænke Loven til det, som er det Praktiske, og som man er enig om. Det er det Forslag, som jeg har villet henstille til fornøjet Overveielse for Udvalget.

Hvad Betænkningen fra Kunstakademiet angaaer, skal jeg kun bemærke, at jeg ved min Indtrædelse i Ministeriet foresandt et ældre Forslag fra Akademiet til en saadan Lov, men jeg kunde ikke tiltræde det, da jeg fandt det meget eenfaldigt. En saadan Eenfaldighed er ganske naturlig og ulastelig hos dem, der paa Grund af deres Stilling til Sagen maae staae paa et eenfaldigt Standpunkt; men paa et saadant Standpunkt bør Lovgivningen ikke stille sig, og allermindst bør Indenrigsministeren oversee de andre væsentlige Interesser, der kunne komme til at lide. Jeg udarbejdede derfor et nyt Forslag, og det er blevet meddeelt Kunstakademiet i betimelig Tid. Det er ikke min Skyld, at Svaret først er indkommet seent; jeg tilsendte derpaa Udvalget Svaret pæbliskelig, da det var modtaget, og at jeg ikke ønskede, at Betænkningen skulde blive upaaagtet, derpaa har Ordføreren selv meddeelt et Brev, idet jeg just bad om at faae Sagen henviist til et Udvalg, blandt andet fordi dette saa vilde kunne gjøre sig bekendt med den Betænkning, der forven-

tedes fra Kunstakademiets Side. Jeg mener ogsaa, at denne nøie bør overveies, men jeg har Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at følge den heelt igjennem; thi der er ganske vist ogsaa i denne Sag en offentlig Ret, en offentlig Interesse, som er meget vigtig. Dette kan vel ikke gjøres gjældende, hvor man staaer ligeoverfor en privat Ret, men det kan jeg ikke erkjende, at vi her gjøre. Der er her Tale om positive Bestemmelser, som skulle træffes af Hensigtsmæssighedsgrunde; det er positive Bestemmelser, som jeg har søgt at træffe med Hensyn til de specielle Punkter, hvor det har praktisk Interesse; men dem har man udstødt, og istedetfor har man sat en almindelig Sætning, og om jeg end Intet kan have imod denne, mener jeg rigtignok, at den Gavn, Loven i disse Henseender kunde gjøre, derved er forsløgtiget; den vil dunste bort i en almindelig Sætning, der omfatter en uendelig Mangfoldighed af forskjellige Tilfælde, som ikke kunne behandles eens; de positive Bestemmelser, som nu ligge for, indeholde en Reservation af det Offentliges Ret i saadanne bestemte Tilfælde, hvor det ikke kan være til Afbræk for Kunsten eller Kunstnerne, og hvor en saadan Reservation er en væsentlig Betingelse for, at hele Befolkningen ogsaa kan faae sin bestedne Andeel af Kunstens Frugter, og dem kan jeg derfor ikke opgive.

Sonne: Jeg troer, at det berøer paa § 7, hvorvidt denne Lov skal blive modtaget med Velvilje af Publikum, og da jeg selv er et Medlem af Publikum og sidder her i Thinget som en af dets Repræsentanter for at give min Stemme til Loven, kan jeg ikke undlade at fremstille min Betragtning af disse Forhold, uagtet jeg forøvrigt erkjender, at den Gjenstand, som Loven behandler, er Noget, som staaer over det, jeg dagligdags beskæftiger mig med. Naar der i første Afdeling af § 7 er givet Tilladelse til at gjengive Kunstværker, som staae paa offentlige Pladser og som pryde Bygningers Ydersider, er der indvendt derimod, at dette vil være til Skade for Kunstnerne i økonomisk Henseende, og for Kunsten, fordi man reflekterede, at Kunstværket ikke blev gjengivet værdigt. Fra den økonomiske Side kan jeg